PHOBOS

Medlemsblad for ARES - kun for medlemmer

250

onsdag 27. oktober 1999

Redaksjonelt #250!

Dette er altså det flotte jubileumsnummeret vårt — farveomslag og greier! Vel, som så ofte før ble det ikke tid til å putte inn alt det vi hadde tenkt i dette nummeret av PHOBOS heller. **Nr. 250** burde vel strengt tatt ha vært på **250** sider... Men ettersom vi ikke klarte å holde det kriteriet med nr. 100 heller (det var "bare" på 96 sider...), så er det vel ikke så farlig (og dessuten komplett urealistisk, med den mengden eksterne bidragsytere vi har for tiden) å matche utgivelsesnummer og sidetall denne gangen. Selv om vi faktisk synes det er verdt å feire at vi har nådd helt opp i et kvart tusen nummer!

Stort sett har vi fått med mye nytt, interessant og spennende likevel, deriblant bidrag fra våre faste spalter + flere nye ting som er ment å komme fast fremover. Det planlagte modul-materialet må utstå til en annen gang — vi får finne en anledning da ikke store deler av redaksjonen blir forhindret fra å delta i langsiktig arbeid med nummeret av slike ting som ekstremt arbeidspress og kraftig forkjølelse. Men vi klarte nå i det minste å få ut et nummer på 25 sider, og det er nok temmelig lenge siden vi hadde mer enn det i dette bladet!

Faktisk kan det godt hende at vi tar oss sammen og produserer en eller annen form for offisielt jubileumsnummer/År 2000-nummer i desember eller januar. Vi kan tross alt også feire PHOBOS' 10-årsjubileum i 1999, og det altså uten at det er oppstått fatale produksjonsforsinkelser en eneste gang — vi har faktisk klart å få laget bladet i tide hver eneste tirs/onsdag det skulle kommet ut. (Hvorfor vi skiftet fra tirsdager til onsdager som møtedag, og mye annet rart fra Ares' og ARCONs historie kan du forhåpentligvis også finne mye mer om i kommende nummer — vi planlegger å ta opp igjen føljetongen om Ares\ historie. Men se også jubileumsartikkelen på s. 4!)

Dessuten har vi tenkt å begynne med en ny, og forhåpentligvis viktig, info-tjeneste for våre medlemmer. Det første i en ny serie info-oppslag, *Datolisten*, står under her, og den vil bli reprodusert på fremtredende plass i alle nummer av PHOBOS, så oppdatert som vel mulig.

DATOLISTEN

Lørdag 30/10:	Oslo & Omegn Miniatyrspillklubb-møte (Felleshuset)
Søndag 31/10:	Oslo Spillforum (hjemme hos Johannes Berg)
Fredag 5/11 – søndag 7/11:	HEXCON (Trondheim)
Mandag 15/11:	Svarfrist for ARCONs spørreskjema (levér gjerne til oss!)
Lørdag 27/11:	Oslo & Omegn Miniatyrspillklubb-møte (Felleshuset)
Søndag 28/11:	Oslo Spillforum (hjemme hos Johannes Berg)

LITT OM PHOBOS-JUBILEET

Det er ikke hver dag at et fanzine jeg er med på å lage når sitt 250. nummer. Dette er første gang, faktisk, og da er det jo litt av hvert man kunne si om det. Men først og fremst er det viktig å innse at PHOBOS faktisk har klart å re-etablere seg som et svært variert og aktivt blad i jubileumsåret 1999 (ikke bare har vi nådd et kvart tusen nummer, men dette året rommer også vårt ti-årsjubileum!)

Vi har hatt så mange forskjellige typer innhold siden starten, mens utseendet stort sett har vært temmelig likt hele tiden. Den faste logoen — selv om den har variert en god del, med og uten rotte, og med diverse reserve/prøvefonter ved en rekke anledninger — har stort sett alltid stått på forsiden, med eller uten en illustrasjon eller et nyhetsopp-slag nederst. Unntaket gjelder først og fremst de forskjellige jubileumsnumrene.

Dermed er det kanskje ikke så lett for den jevne leser å holde oversikt over hvordan bladet vårt har utviklet seg gjennom såpass lang tid. Nettopp av den grunn har vi startet opp serien "Phobos for 10 år siden", som fortsatt vil være med i numrene fremover. Dessverre er det mange ting fra de tidligere PHOBOSene (eller var det PHOBIene? dette med flertallsformer for vårt kjære medlems-blad har aldri vært helt enkelt…) som vi sårt savner i nyere nummer av bladet: Faste bidrag fra utmerkede skribenter som Tomas H. Mørkrid og Kim Strandebø; mer sporadiske artikler fra dyktige brettspillfolk; spillomtaler, og spillrelaterte noveller (hei, Jan-Erik!).

Men dette skal ikke først & fremst være en anledning hvor vi klager over mangel på bidrag. Tvert imot er det jo et poeng at PHOBOS faktisk har økt en god del, både i tykkelse og kvalitet, de siste par årene. Ikke minst blir nå i praksis hele bladet skrevet på PC, om ikke akkurat DTP-et så veldig profft. Det er flere av oss som av estetiske og komposisjonsmessige grunner kan savne skrivemaskinen en gang iblant, men det er få som ønsker seg tilbake til den tiden da den var eneste alternativ…

Allerede for 10 år siden ble jo temmelig snart mesteparten av stoffet vi vår utmerkede *Redacteur Emeritus*, hr. Jon Venbakken, levert ferdig laserprintet. Jon var i det hele tatt et svært produktivt og kreativt redak-sjonsmedlem, og vi kan bare beklage at han ble borte fra Kollegiet vårt sånn litt før nr. 100. Vi treffer ham en gang iblant fremdeles, men i utgangspunktet er han nok for opptatt med andre prosjekter til å ville kaste seg over spillhobbyen igjen — selv om han visstnok nå har lagt saksofonen på hyllen…

Bladet er kommet regulært gjennom all denne tiden, og det er vi stolte av. Dessverre er det ikke bnestandig at presisjon og stor stoffmengde lar seg kombinere, så også denne gang må vi nok skjære av mens det ennå\ er tid. Ja, plassen tillater visst ikke stort mer til jubileumsartikkel denne gang; vi får heller se hva vi kan komme tilbake med av PHOBOS-historikk om en måned eller to!

OSLO
SPILLFORUM
PÅ SØNDAG!

Vi minner igjen om Oslo Spillforum, den trivelige, organisasjonsarbeid-innrettede sammenkomsten hjemme hos Simule-ringSpillHobbyens Selektive Sentralkomité (også kjent som Johannes H. Berg), der de to neste datoene nå er fastlagt til *søndagene 31/10 og 28/11!* Altså er neste Spillforum allerede førstkommende søndag, fra kl. 1500 i Tuengen Allé 10. Dersom du ikke mottar en spesifikk innbydelse, er det ikke nødvendigvis fordi du ikke tilhører spill-eliten i Norge — men det kan være bryet verdt å kontakte SSHSS likevel — snakk med meg på Ares-møtet eller ring meg på mobil 92 08 13 65

EUROPEAN SIDEBOARD

THE OFFICIAL MAGAZINE FOR ORGANISED PLAY FROM WIZARDS OF THE COAST

VOLUME 2 - ISSUE 13 - AUGUST 1999
NOT FOR RESALE

European Championships Berlin '99





and much more...

European Championships 1999: Norway strikes again

The Norwegian parade??

So it was in a bustling Berlin that the second Magic European Championships took place. Why bustling, I hear you say? Simply because on the same weekend in this magnificent city saturated in history, there was the Love Parade, a big techno peace and love party. With 1.5 million people in the street, I can assure you it was a once in a lifetime sight!

Let's get back to the point. The tournament took place in the Berlin International Congress Centre where you were received by an enormous 'Welcome' banner. Obviously, everyone was immediately searching for the favourites, and they were nearly all there. And what was the name on everyone's lips? **Kai** Budde, the uncontested champion of the Grand Prix, who furthermore would be playing at home. But that's without counting all the others. However, some contenders were not there. Noticeable for their absence were **Nicolas Labarre** and **Federico Dato**. Too bad! Let's welcome the presence of players from Russia and Turkey. Myself, I find their presence a breath of fresh air for the international scene.

The first day of the tournament was set to begin with the Standard format. And what a surprise! We know that the tournaments which take place straight after the US Championship are strongly, maybe even too much, in the same vein when it comes to the deck as the ones which were played the week before. In conclusion, everybody was waiting to see loads of Yawgmoth's Bargain decks but also some White Weenies (because of Waylay) and the Big Blue Control. And it was an immediate and overwhelming rejection of the "Yawgmoth" games because only 4% of the 248 participants chose it! This game was awaited for too long, far too long, and you could feel that in the different sideboards.

The winning big decks for the first day were the Living Death (17%), the Blue Control (14%) and the White Weenies (20%). Behind them, in close contest, were the classic Black Suicide, Monogreens (Stompy sauce) and the small combo game of the moment Drake/Altar which was nevertheless played by the German CCC team and the French Lotus Noir. You will find a good explanation of how this game works in the decks analysis.

And the first day saw the first let-downs. **Kai** Budde didn't go on to day 2, nor did Tony **Dobson**, **Michaël Debard**, **Bruno Cardoso**, but moreover, neither did **Sturla Bingen**, the European Champion!

Night fell over the Congress Centre where the night-time revellers set off to participate in many side-shows, finishing up at the immense Love Parade - why not?!

The second day of the tournament proceeded in Booster draft, which is pretty well appreciated among the players for its fluidity compared to Rochester draft, but also, and above all, for its 'secret' side. For the jammy devils who have access to the web, go and cast an eye over the draft analysis of table 1. It's very fulfilling, and it's only at wizards-europe.com!

The players drafted in the Urza cycle with a pump-up taken from each of the 3 extensions. Each colour has its spoilers, but it was noticeable that Sigil of Sleep was the most damned popular. Guess why? Not only can you lock your opponents creatures, but you can also protect your own when you have enchanted a creature capable of doing damage from a distance (or which has Hermetic Study even).

At the end of the 6 rounds of 2 lots of two drafts, we could at last savour our top 8. And what a top 8! **Tommi Hovi** (Finland), **Raphaël Lévy** (France), **Holger Meinecke** (Germany), **Dirk Baberowski** (Germany), **Nicolai Herzog** (Norway), **Pierre Malherbaud** (France), **Mattias Jorstedt** (Sweden) and **Arto Hiltunen** (Finland). Which gives us 4 Scandinavians, or, looking at it another way, 2 French, 2 Fins and 2 Germans. Would this be the peak for the 3 countries? Yes and no. Yes because the records of achievement at international level for these 3 countries are now impressive following the results of Hovi, Labarre PT and Budde in GP. No because the result would bring us to other conclusions. In effect, in terms of the final stages, it would be Nicolai Herzog who would get the better of Dirk Baberowski, member of the famous CCC (Kai Budde's team). And Nicolai Herzog has this in common with the previous European Champion, he is Norwegian. Two European Champions, two Norwegians... Caution! This is looking like a hold-up. Anyway, Congratulations to this country which produces great quality players. We only have to wait until Yokohama to see all that confirmed.

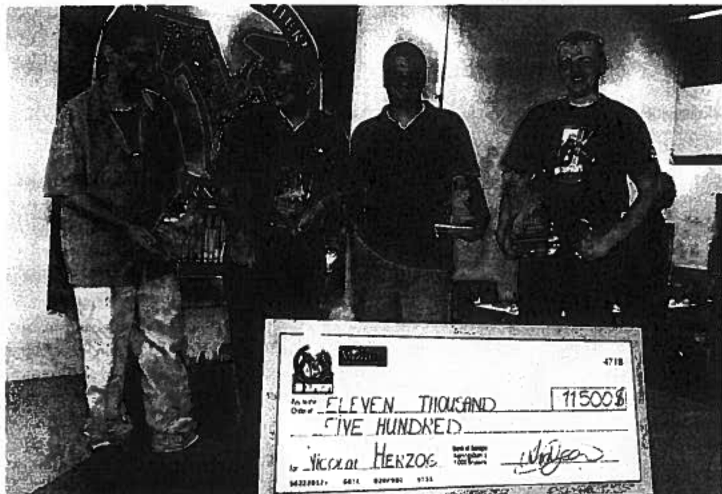
■ *Manteus*

Twice in a Row



Last year, **Sturla Bingen** brought the European Champion title home to Bergen, Norway. This year, the title only went from one Norwegian city to another. After 15 rounds of play, **Nicolai Herzog** from Oslo claimed the title. *"This is the latest sign that the Norwegians rock at Magic,"* Nicolai grins, clutching the trophy.

When Nicolai Herzog, 21, won the Euro Championships, he didn't quite believe what he had done. After the play off, all he could think about was his mistakes. *"I will never forgive myself for conceeding against Levy,"* he sighed, referring to when he conceeded because he mis-read the life total.



From left to right: Raphael Levy (France), Pierre Malherbaud (France), Dirk Baberowski (Germany) and Nicolai Herzog (Norway) having fun on stage.


Dirk Baberowski and Nicolai Herzog.

Nicolai also thought it was tough to play in a finals not knowing how to play against the opponent's deck.

"It's typical me to be depressed because of the mistakes I made. I should be able not to," he says, and tries to realize that he actually is the European Champion. He finds it hard to believe. *"It's really cool, an insanely cool feeling. I've won a lot of money, and it's huge to have won an international tournament, because I've never done that before."*

CAMERA-SHY

While Nicolai was on the podium fighting for the title, last year's winner, Sturla Bingen, had to settle for a pair of headphones and a television set. *"It was fun watching, but not very exciting. I was rooting for Nicolai, but I hoped that the match would go to best of five, that's the way it should be in a finals,"* Sturla says. When he is reminded of last year's finals, when he swept 3-0 in the finals, he just laughs. *"Hehe, you don't lose intentionally..."*

Sturla noticed that Nicolai was a bit camera-shy, though. When he was in the finals, he had already been filmed in the play off of the Paris Pro Tour. For Nicolai, cameras were a totally new experience, and he didn't really like it.

"I'm not sure what impression people are left with after seeing me play, but I have to blame the camera for some of my mistakes. Having the cameras around me was really annoying, and when I know other players are watching and commenting on my mistakes, well, that's not a good feeling. Being in a closed room would have been better. There's no doubt that I have a lot to learn. But I hope I'll make a Top 8 again, and that I will do better then," Nicolai says.

11,500 DOLLARS

All of a sudden, the new champion pauses for some seconds, then he realizes: *"Damn, I've really won a lot of money."* During the award ceremony, Nicolai was given a giant cheque, showing the amount of money he'd just won - 11,500 dollars. Finally, he understands that the money can change his life.

"I'll buy a computer, and I'll buy clothes, I haven't done that for two years," he smiles. Nicolai is a clerk in a video store, and he isn't exactly rich. The money will definitely come in handy.

"But soon, you'll realize how bad it is not to get Pro Tour points for the victory," Sturla smiles. The Euro Championships is only open to European players, naturally, and thus the players don't get any Pro Tour points for finishing in the top. Still, the prize money can give the players an option to get more points, as they can afford to go to big events.

"I'll start travelling around to the Grand Prix events until I qualify for Pro Tour London. I'll try to become an international player, and get on the gravy train. It will be hard, but I will do my best. Now I know that I can do well. I think this event will make me a better player," Nicolai says.

He doesn't really have a good reason why the Norwegians have done so well in the Euro Championships. But he definitely thinks that the Norwegian dominance will continue. *"We're just damn good,"* he laughs. *"We'll definitely get a Norwegian champion next year as well, I'm sure."*

■ *Kim Eikefet*

CONTENTS

EX CATHEDRA #150 (?)

Spalten til Johannes H. Berg (administrator for ARCON, leder for Ares Bjølsen)

Det er ikke hver dag man kan feire et jubileum som er så omfattende som det vi har for PHOBOS denne gang. Bladet har nådd sitt 250. nummer, samtidig som det nå er gått ti år siden det kom ut for første gang — se også egen omtale av jubileet! De par første jubileumsnumrene våre, nr. 50 og nr. 100, tilstrebet **meget** tykke nummer, og kom da også på henholdsvis 50 og 96 sider. Det klarer vi neppe denne gang – 250 sider er da også temmelig urealistisk for et fanzine!

Akkurat nå er det egentlig ikke sikkert at vi når opp i et tosifret antall sider engang; flere i redaksjonen har vært ekstra nedsyltet, både med arbeid og forkjølelser, i det siste, og har dessverre hatt begrenset tid å vie til vårt eminente blad. Dermed kan det spøke for tykkelsesrekord for året, engang, langt mindre noe som sømmer seg et #250!

Dette ikke minst fordi de fleste tykke nummer i bladets historie har båret preg av én ting: En god del eksterne bidrag. Og er det ***noe*** vi mangler til akkurat dette nummeret, så er det ting som er skrevet av andre enn redaksjonen selv. Vi skal jo ikke klage – det kunne vært verre, og i det minste har vår nyetablerte Trofaste Bidragsyter[1] Andreas Ørlyng lovet oss fire sider nok en gang. Men aller andre ser ut til å ha sviktet oss…

Ja, nok en gang blir altså dette nummerets *Ex Cathedra* en øvelse i å mase på våre Ærede Lesere: **Kom med bidrag! *Nå!!!*** Det haster – skal vi ha noen sjanse til å holde PHOBOS gående i 250 nummer til, blir det i hvert fall ikke mulig uten *mange* eksterne bidrag!

Det du skriver for PHOBOS behøver slett ikke å være så fryktelig profft. Vi tar imot alt, fra amatørnoveller, omtaler av spillsesjoner og anmeldelser av nye spill, til mer avanserte studier, analyser og historiske artikler. Ja, det skal være nokså tynne greier om vi ikke er villige til å ta det inn!

Det som er helt klart, er jo at ingen av oss som driver med dette her har noen forestilling om at kun perfekte produkter skal på trykk i foreningens medlemsblad. Tvert imot er nok sjansen for å få noe utgitt større enn i både *Vinduet* og *The Magazine of Fantasy and Science Fiction* – ja, selv *Morgenbladet* er vel ikke stort mer slepphendte med spaltecentimetrene enn oss! Dessuten vet vi jo fra før av at en rekke a vdere er riktig så skriveføre: Ta nå for all del penn, blyant eller tastatur fatt, og bidra til å gjøre foreningens medlemsblad levedyktig til langt inn i det 21. århundre!

For å markere at vi forsøker å strukturere oss litt mer enn før, har nå undertegnede påbegynt en systematisk nummerering av denne spalten. Eneste aber med dette er at jeg faktisk p.t. ikke **vet** nøyaktig hvilket # av *Ex Cath.* jeg er kommet til! Dette fordi det ikke er blitt tid til å telle over helt nøyaktig – spalten begynte jo i PHOBOS 100, og skulle dermed ha gått for 151. gang i inneværende nummer. Men minst én gang har den uteblitt!

(Skulle en nøyere fintelling vise at det er større avvik, så skal jeg selvsagt opplyse om dette i senere nummer. Ja, kanskje det kan bli mulig å skrive spalte etter spalte, side opp og side ned, bare om nummereringen av denne spalten? En slags meta-spalte, liksom -- noe vi jo på sett og vis har hatt tidligere, i forbindelse med de utallige "værmeldingene" fra Bjørviksutstikkeren i Redaksjonelt-spalten vår!)

Men nei, om ikke de fleste leserne allerede er kjørt av lasset, så detter de sikkert av om vi fortsetter med en slik masete, postmoderne og slitsom måte å skrive den faste

[1] Offisiell PHOBOS-hedersbenevnelse

spalten på. La oss holde oss til det kjente og kjære: Felleshuset og det som foregår der.

Vi har fått vår første forsmak på at de nye, trangere lokalene skaper problemer: En ting er at de har lempet ut den siste sofaen nå; det fører selvsagt til at rollespillgjengen til Herman klager (rent bortsett fra at det val var Andreas Støver som var SL sist gang), og at Ragnhild har kommet med ikke særlig dulgte trusler om å brevbombe de eklingene som sendte et av hennes kjæreste minner på loppemarkedet. Selv har jeg foreløpig mistet den klassiske ARCON-disken, men er i ferd med å spore den opp og "repossesse"den, tror jeg.

Verst er potensielt den plassmessige siden av saken: Det har vært tendenser til å kjøre mer enn én rollespillkampanje enkelte onsdager, og da har arealet straks blitt i minste laget. Inntil videre er det jo greit nok at man har valgt å bruke de større bordene som den norsk-italienske foreningen hadde med. For de aller fleste brettspillene er vel dette egenlig bare en fordel: Bordene er solide og stabile – for ikke å snakke om at de faktisk nesten har jevne bordplater! Derimot er det ikke alle som er like begeistret for de italienske metall-stolene; selv de gamle stablestolene i plast var nok til dels mer komfortable. Men den nye komfyren er i hvert fall en del bedre (og renere!) enn den gamle. At vi så ikke er blitt helt enige om absolutt alle praktiske åtgjerder m.h.t. ommøbleringen, får stå sin prøve.

Samtidig begynner forholdene i lokalet nå generelt å bli i orden rent praktisk igjen, med flere positive konsekvenser (se den nye spalten SMÅNYTT FRA BJØLSEN, under). Det skal ikke så mye til før vi snart kan la eksterne personer besøke oss uten at vi må skjemmes over lokalenes kvalitet. Riktignok blir det spennende å se om noen kan få parafinovnen til å virke igjen til vinteren, men – det er jo ikke noe vi for vår del har pleid å prioritere så veldig høyt!

Ikke minst betyr det enkle faktum at varmtvannsberederen nå er reparert, en meget stor lettelse for de av oss som faktisk er så fine på det at vi liker å vaske oss på hendene etter å ha vært på do. Oppvasken blir også mye lettere; ja, muligens skal en så esoterisk luksus som en *oppvaskmaskin* faktisk gjeninnføres i husholdningen på Felleshuset! Men da stiger selvsagt også et gammelt spøkelse fra foreningns fortid frem i all sin gru: **Vasking, i betydningen gulvvask**.

Be afraid. Be very afraid…
(Forts. følger i neste nummer)

Johannes H. Berg jr.

Smånytt fra Bjølsen

Det er ikke sikkert vi skal ha med denne nye spalten i hvert eneste nummer av PHOBOS. Men rett som det er skjer det saker & ting på vår avdeling i Sarpsborggt. 7 som det kan være greit å få ned på trykk. Ikke minst dreier det seg om rent praktiske saker & ting, som denne gang:

Det er jo ikke sikkert at alle har fått med seg visse endringer i infrastrukturen på Bjølsen – faktisk stort sett positive ting, for én gang skyld. Det dreier seg på den ene siden om at vi har fått re-etablert varmtvannsforsyningen: Berederen som har vært i ustand de siste par årene, jobber nå jevnt og trutt. Her er det nok alle forandringene som følger med at den norsk-italienske foreningen flytter inn, som nå gir seg et **positivt** utslag.

Den andre saken er rent ekstern. På den annen side er også det *transportmessige* aspektet ved å holde til såpass langt ute av Sentrum som på Bjølsen svært viktig for mange. Nok en gang kan vil melde om en forbedring: Ved ruteomleggingen i høst har ikke bare bussene begynt å gå to ganger i kvarteret helt frem til kl. 2230. Nei, nå gikk faktisk Sporveiene over til å la siste avganger på bussrute nr. 37 gå etter midnatt til byen fra Bjølsen! Avgangstidene er nå

43-58-13-28

minutter over hver hele time om kvelden, frem til siste avgang kl. **0028**. Den andre populære bussforbindelsen til byen, Tåsen-linjen, som nå heter 34A/B, går imidlertid fortsatt med betydelig tidligere siste avgang: **0004** fra Voldsløkka.

Avslutningsvis: Vi går ut fra at de fleste av dere har merket at Oslo & Akershus Miniatyrspillklubb har dukket opp fast på Bjølsen, med eget skap & greier. Foreningen driver med forskjellige ting, både GW/*Warhammer* og historiske miniatyrer. De har imidlertid ikke så ofte treff der, kun 1 gang hver måned, stort sett den siste lørdagen i hver måned. Gjenstående datoer ut 1999 er: 30/10, 27/11 og 18/12,

Mord på Baghdad-ekspressen

Midt i helgerushet blir spor fem på Oslo S med et trylleslag forvandlet til Oostende togstasjon året 1903. Et damplokomotiv tøffer inn på perrongen og de 112 passasjerene stiger ombord. Norges største liverollespill *Baghdad Express* er i gang.

AV INGRID K. LUND OG ÅSHILD STØYLEN (FOTO)



BLOMSTERPIKEN: Ilone Cailla Gyékényes (Hilde Titlestad) er en vakker fransk adelsdame som gifter seg to ganger i løpet av den tre døgn lange togreisen.

Perrongen syder av mennesker fra alle samfunnsklasser, av alle nasjonaliteter og i alle aldre. I tre døgn skal disse personene, som innbyrdes tilsynelatende er fremmede, være sammen. De skal sove og spise under samme tak uten mulighet til å komme vekk fra hverandre. Etterhvert som turen nærmer seg sitt mål vil imidlertid passasjerene bli knyttet sammen i døden.

Sir Toby, kolonitjenestemann, entrer Baghdad Express. På billetten hans står navnet John Smith. Idet vår helt høflig trer til side for å slippe forbi en dame som utvilsomt må være av høy byrd, sjekker han for minst tiende gang at hans del av skattekartet fremdeles er trygt på plass i innerlommen. I øyekroken kan han skimte en av sine medsammensvorne, den franske fremmedlegionæren Jean Luc Dupont. Dupont jobber av uvisse grunner som tjener på toget og overser Sir Toby som best han kan. I lommen på uniformen har også han en del av kartet som til sammen viser hvor sju herrer, deriblant Sir Toby og Dupont, gravde ned hele gullbeholdningen til republikken Transvaal da boerkrigen raste som verst tre år tidligere. Også de andre kartbit-innehaverne skal være ombord på toget, offisielt uten å kjenne hverandre. De sju skal imidlertid møtes i løpet av reisen i all hemmelighet for å planlegge hvordan de skal finne igjen det nedgravde gullet.

Rett før toget skal forlate perrongen i Oostende, kommer politiet og holder igjen Baghdad Express i fem timer. En mann er myrdet på stasjonens offentlige toalett. Til sin forferdelse oppdager Sir Toby at den myrdede er en av de sju sammensvorne, den tyske Baron von Geldnitz. Og baronens kartbit er stjålet. Uten denne delen blir det umulig å finne igjen gullet. Hvor kan det ha blitt av kartbiten? Er det en av kompanjongene hans som er morderen? Svever Sir Toby selv i livsfare? Hvem kan han stole på?

Mysterier i fleng

Som i en roman av Agatha Christie er det ikke bare vår venn Sir Toby og hans kumpaner som har noe å skjule. Alle de 112 reisende med Baghdad Express har like mange hemmeligheter og viktige oppdrag som den engelske lorden. I alt 15 forskjellige hovedplott er intrikat vevet inn i hverandre i arrangementet som er Norges største og dyreste live så langt. Live er en form for rollespill der deltakerne er rollefigurene sine sammenhengende over lang tid og der alle detaljer må være hundre prosent korrekte. I helgen var hele selskapet på skinnene med et gammelt veterantog, fra Oslo til Stavanger og tilbake igjen.

– Ved siden av å være fryktelig gøy, er *Baghdad Express* lærerikt og pedagogisk. Nå vet jeg alt om hvordan folk kledde seg i 1903 og hva de var opptatt av politisk, kulturelt og sosialt, sier ex.phil.-student Even Tømte. Han er én av mange studenter som har betalt minst 1000 kroner for togturen.

For anledningen er han oppdresset som den østerrikske musikkstudenten Ludovic de Bellechasse, en radikal ung herre med store familiekomplikasjoner å bryne seg på. Prinsesse Shantena Kashenga av Abyssinia kommer feiende og vurderer de Bellechasse omhyggelig mens han galant kysser hennes hånd. Kan han være et passende gifte? Nei, han er visst ikke av kongeslekt.

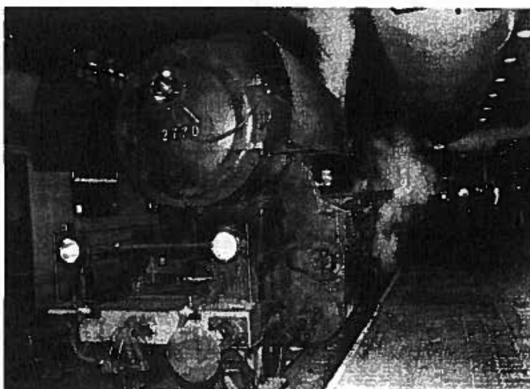
– Det er spennende å leve seg inn i en annen tidsepoke. Gjennom liverollespill får du dessuten utviklet sider av din egen personlighet. Du lærer mye av hvordan andre reagerer på deg når du går inn i ulike roller, sier prinsessen som heter Cath Røsseland når hun til daglig sitter på lesesalen.



GIFTEKLARE: Søstrene Evangeline og Lydia Smythe-Lyndon (Kristin Horsfjord og Hege Albrigtsen) har arvet en enorm spillegjeld etter sin nylig avdøde far. Nå reiser de til Bagdad på andre klasse med desperat ønske om å finne seg hver sin velstående mann på turen.



HØVISK: Ludovic de Bellechasse (Even Tømte) skrur på sjarmen i håp om å vinne prinsesse Shantana Kashenga av Abyssinia (Cath Røsseland). Hun nedstammer fra dronningen av Saba og kong Salomo og skal til Bagdad for å bli udødelig gjennom et okkult rituale.



FULL DAMP: *Baghdad Express* er et veterantog med damplokomotiv, dronning Mauds salongvogn, eget kjøkken og pokervogn med rullett-hjul.

PHOBOS, *nå også med tegneserieanmeldelse:*

Knights of the Dinner Table

av Jolly R. Blackburn

Utgiver: Kenzer & Company

(ca 30 hefter + diverse samlebind er kommet til nå)

Det har i grunnen alltid slått meg at *Knights of the Dinner Table* må være fullstendig ubegripelig for alle som ikke har spilt rollespill. Tegneserien er så smekk full av in-jokes og referanser til rollespill at det er vanskelig for å forstå hvordan en ikke-gamer skal kunne ha utbytte av den. Så forsøker *KotDT* da heller ikke å late som om den er noe særlig annet enn en spillrelatert tegneserie. Det som er interessant er imidlertid at den er en serie som faktisk selger veldig bra – sannsynligvis nettopp fordi alle mulige rollespillere kjenner seg igjen i den!

Dette er heller ikke en tegneserie du leser på grunn av de flotte tegningene. Stilen er usedvanlig stiv til tegneserie å være, ofte må du studere hver enkelt rute for å se forandringer fra en rute til en annen. Ja, det er vel ikke noen grunn til å legge skjul på at et viktig arbeidsredskap for Jolly Blackburn later til å være *kopimaskinen*. En gjennomgående handling er det derimot lett å finne, hele greia handler stort sett om en gjeng som sitter rundt et bord og digregerer rundt rollespilling. De rikker seg ikke fra bordet sitt, og mesteparten av handlingen går på ulike mer eller mindre humoristiske episoder med tilknytning til selve spillingen.

Med andre ord: Kjenner du ikke til rollespill, eller misliker dem så sterkt at du i hvert fall ikke vil lese om dem, er det ikke stort å hente her. I det hele tatt, skulle man gått analytisk til verks, ville det bare være én fornuftig konklusjon å trekke om *Knights of the Dinner Table:* Denne tegneserien suger.

Så hvorfor liker vi denne håpløse tegneserien, da?

Det er de før nevnte internvitsene og referansene til en hobby som vi deler med forbløffende mange andre som bærer denne serien. Den stive tegnestilen og de mange avsporingene fra handlingen tjener egentlig bare til å understreke og forsterke stemningen fra spillbordet; det som ellers ville vært negativt og ødeleggende for en vanlig tegneserie blir her en del av stemningen, et ypperlig eksempel på at det noen ganger er riktig å bryte reglene.

I tilfelle det er mange blant leserne som ikke kjenner KotDT fra før av, trykker vi noen beskjedne eksempler i dette nummer av PHOBOS:



Who's Who In the Group



B.A. Felton

B.A. is 30 years old and lives with his parents. When he isn't gaming he works part-time in his dad's dry cleaning shop. B.A. dropped out of college to follow his dream of being a game designer. He sunk $6,000 into his first gaming product, DOG: the Role-Playing Game which was a bomb. B.A. suffered a nervous breakdown and left gaming for a few years before picking up his dice bag again. He founded the Knights of the Dinner Table in 1976.

Bob is 26 years old and also lives with his parents. He is currently unemployed even though he's taken over 8 years of vocational classes at a local tech college. He has a habit of losing his job because of his temper and sharp tongue. Bob was the first due-paying member of the group. Bob is from the old school of role-playing and believes it's all about breaking things and killing people. He made the local papers once when he got lost in the steam tunnels under the tech college for seven days.



Bob Herzog



Dave Bozwell

Dave is 22 years old and attends Ball State University where he is studying cultural anthropology and dance theory. Dave was introduced to role-playing by Bob, whom he met at a local paintball tournament. Dave is a true blooded hack-n-slasher who becomes bored easily. He often forgets to bring his character sheet to the game and tends to borrow someone else's dice. Dave originally joined the group to take advantage of the free munchies.

Brian is 27 years old and lives alone. He manages to make a modest living operating a local computer bulletin board and selling painted miniatures. Brian is typically quiet and utters only three word sentences unless a rule has been broken or his character has been maligned. Even though Brian can't remember his own phone number, he can recite entire passages of various rule books from memory. He claims to have a girlfriend but no one has ever seen her.



Brian VanHoose

Sara is 25 years old and is B.A.'s cousin. She recently moved back to Muncie, Indiana from Wisconsin and is the newest member of the group. Unfortunately, Sara is also the only female in the group and fights a lonely battle to bring more role-play into the group's gaming sessions and less hack-n-slash. Sara has decided it is her sworn obligation to bring the other members of the group around to her style of play. She attempts to do this by example but occasionally has to resort to threats and physical bullying to make her point.



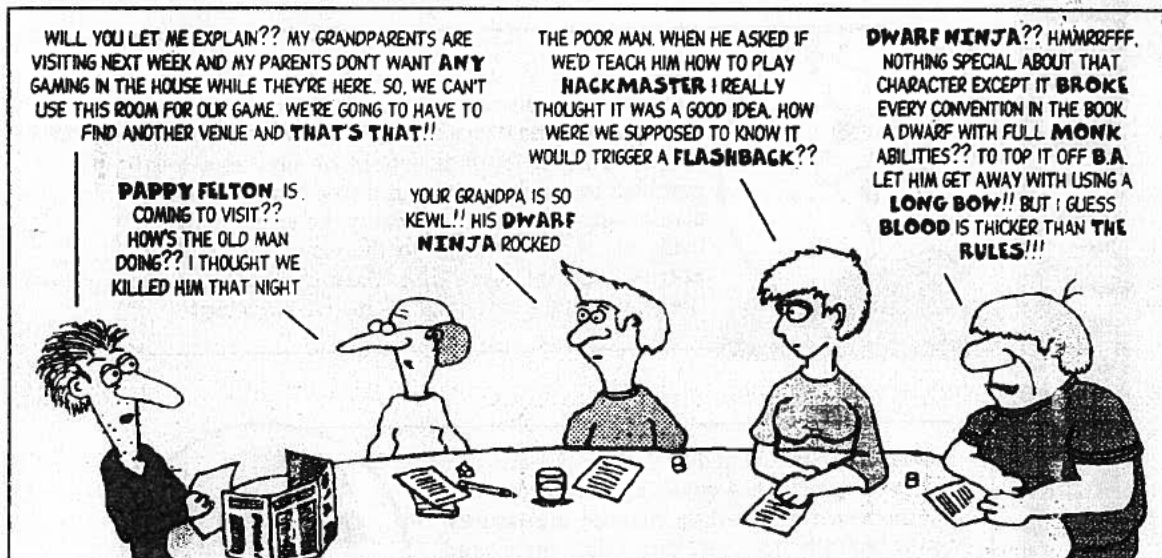
Sara Felton

Don't Go There

BASED ON A SUGGESTION BY RICHARD BARTLETT

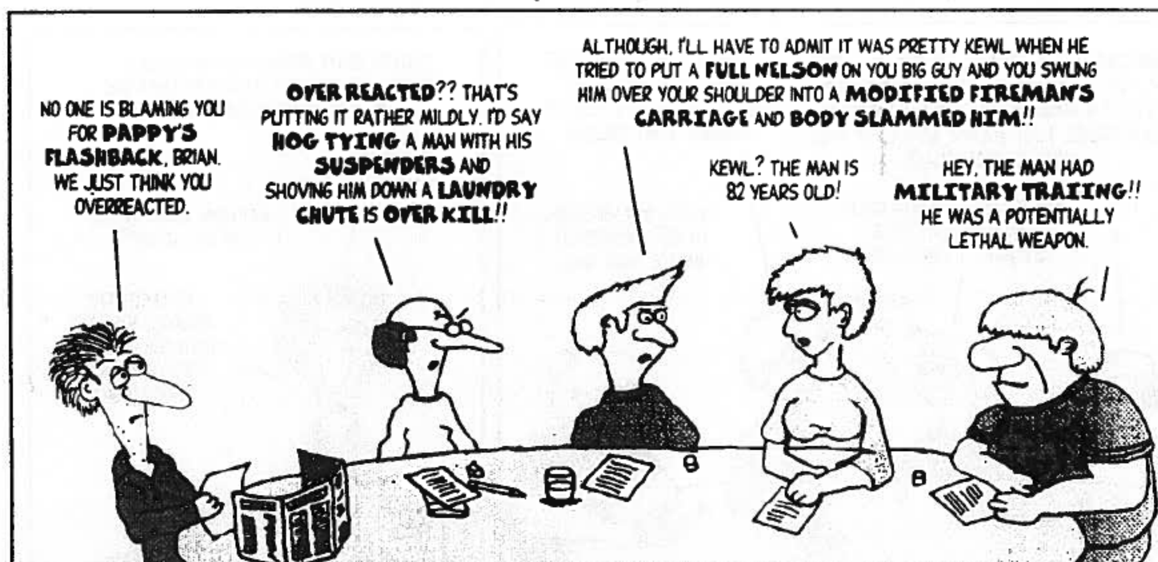








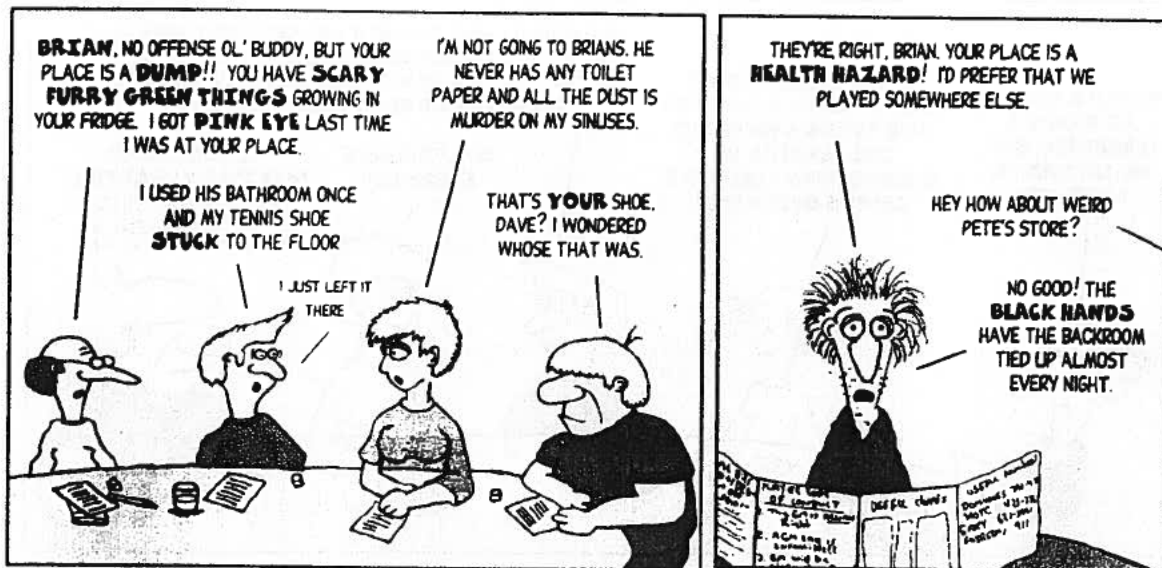


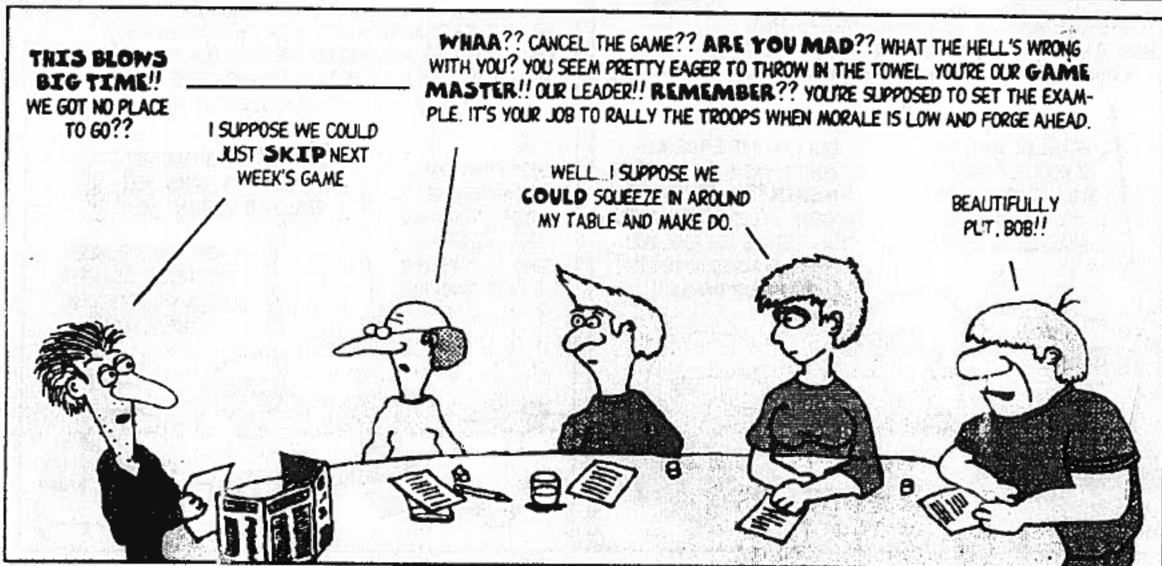

NO ONE IS BLAMING YOU FOR PAPPY'S FLASHBACK, BRIAN. WE JUST THINK YOU OVERREACTED.
OVER REACTED?? THAT'S PUTTING IT RATHER MILDLY. I'D SAY HOG TYING A MAN WITH HIS SUSPENDERS AND SHOVING HIM DOWN A LAUNDRY CHUTE IS OVER KILL!!
ALTHOUGH, I'LL HAVE TO ADMIT IT WAS PRETTY KEWL WHEN HE TRIED TO PUT A FULL NELSON ON YOU BIG GUY AND YOU SWUNG HIM OVER YOUR SHOULDER INTO A MODIFIED FIREMAN'S CARRIAGE AND BODY SLAMMED HIM!!
KEWL? THE MAN IS 82 YEARS OLD!
HEY, THE MAN HAD MILITARY TRAINING!! HE WAS A POTENTIALLY LETHAL WEAPON.

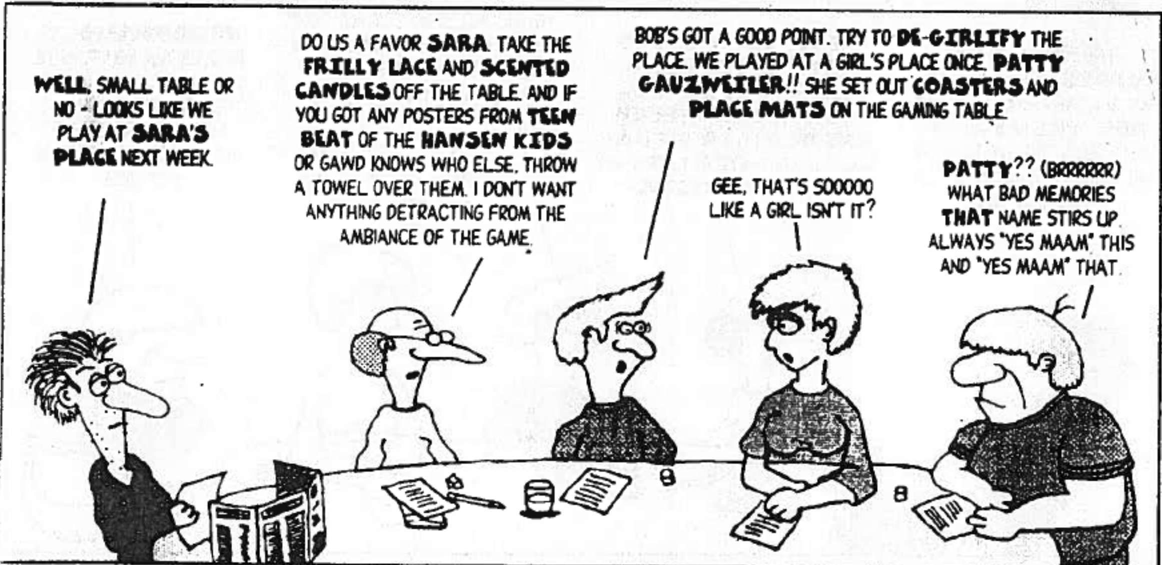

I'LL NEVER FORGET THE LOOK ON HIS FACE AS THEY SHOVED HIM INTO THAT AMBULANCE. HE JUST KEPT ASKIN' IF OUR FLAG HAD MADE IT UP THE HILL.
BRAWLING WITH AN 82 YEAR OLD MAN!! I STILL CAN'T BELIEVE YOU COULD BE SO HEARTLESS, BRIAN.
CAN I HELP IT IF THE MAN THOUGHT I WAS A JAPANESE SNIPER?? I'M TELLIN' YA I THOUGHT MY LIFE WAS IN PERIL. DON'T LET HIS AGE FOOL YOU. THE MAN PACKED A PRETTY MEAN LEFT HOOK!!


HEY NO ONE'S FAULTIN' YA FOR TAKIN' THE OLD MAN DOWN. I THINK WE ALL UNDERSTOOD THAT BUT WHEN A MAN CRAWLS FROM THE ROOM THE FIGHT'S OVER. YOU DON'T DRAG HIM BACK IN BY HIS ANKLES FOR MORE.
GOOD POINT, DAVE. IT'S NOT LIKE PAPPY TOUCHED YOUR DICE OR ANY-THING. HE WAS JUST A LITTLE OBNOXIOUS.
DON'T SIT THERE AND TRY TO JUSTIFY IT, BRIAN. YOU REALLY DISAPPOINT ME.
HEY, I WAS BLINDED WITH RAGE. I CHIPPED IN ON HIS ARTIFICIAL HIP DIDN'T I?

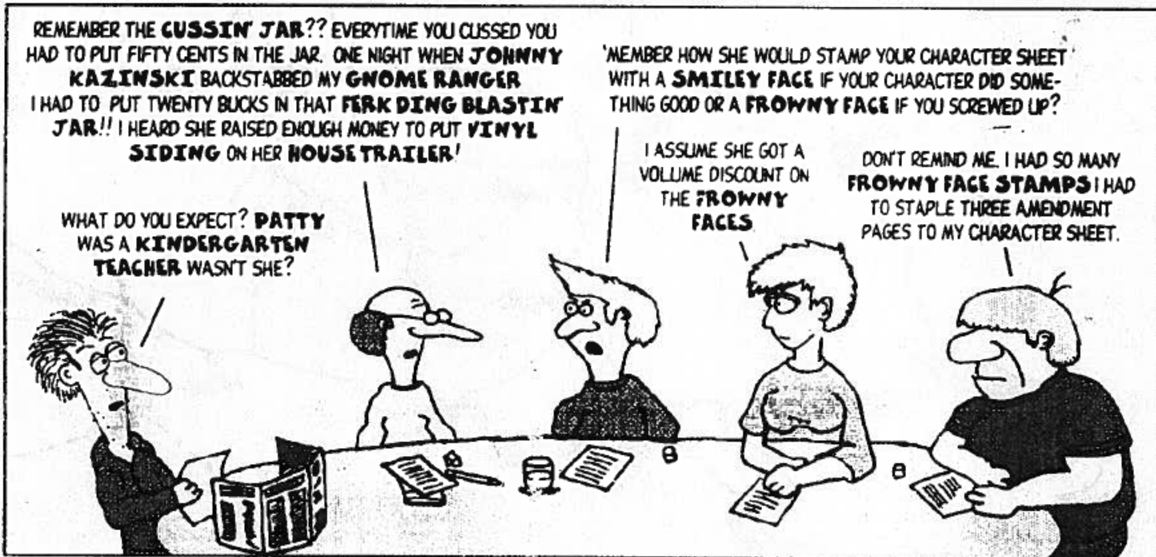

THE POINT IS, AFTER PAPPY'S "ACCIDENT" WE'RE NOT ALLOWED TO GAME IN THE HOUSE WHILE HE'S VISITING. WE'RE GOING TO HAVE TO MOVE THE GAME TO SOMEONE ELSE'S TABLE NEXT WEEK.
WE CAN'T USE MY PLACE. NO WAY!! MY DAD THINKS YOU GUYS ARE THE SPAWN OF SATAN. HE SAID IF HE EVER HEARD THE RATTLE OF DICE IN OUR HOUSE AGAIN THEY'D BE LOCKIN' HIS ASS UP FOR HOMICIDE!!
I'D VOLUNTEER MY CRIB BUT I GOT RID OF MY TABLE TO MAKE ROOM FOR MY FOOSBALL GAME AND...UH...I AIN'T GOT NO CHAIRS.
GEE. MY TABLE IS TOO SMALL AND..UH..ER.. YOU DON'T HAVE CHAIRS??
NO PROBLEMO! I'VE BEEN BEGGIN' YOU GUYS TO COME OVER TO MY PLACE. IT'LL BE GREAT TO HAVE ALL MY MANUALS WITHIN ARM'S REACH FOR ONCE.

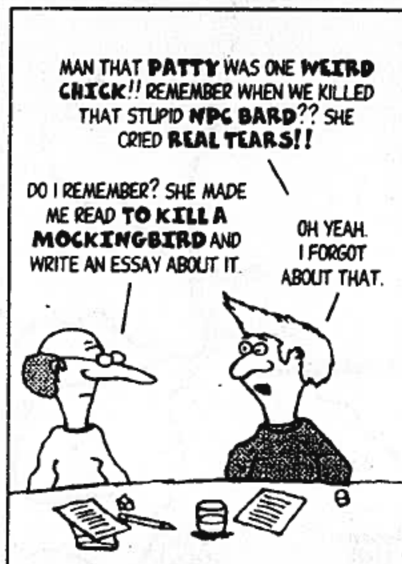

BRIAN, NO OFFENSE OL' BUDDY, BUT YOUR PLACE IS A DUMP!! YOU HAVE SCARY FURRY GREEN THINGS GROWING IN YOUR FRIDGE. I GOT PINK EYE LAST TIME I WAS AT YOUR PLACE.
I USED HIS BATHROOM ONCE AND MY TENNIS SHOE STUCK TO THE FLOOR
I JUST LEFT IT THERE
I'M NOT GOING TO BRIANS. HE NEVER HAS ANY TOILET PAPER AND ALL THE DUST IS MURDER ON MY SINUSES.
THAT'S YOUR SHOE, DAVE? I WONDERED WHOSE THAT WAS.
THEY'RE RIGHT, BRIAN. YOUR PLACE IS A HEALTH HAZARD! I'D PREFER THAT WE PLAYED SOMEWHERE ELSE.
HEY HOW ABOUT WEIRD PETE'S STORE?
NO GOOD! THE BLACK HANDS HAVE THE BACKROOM TIED UP ALMOST EVERY NIGHT.

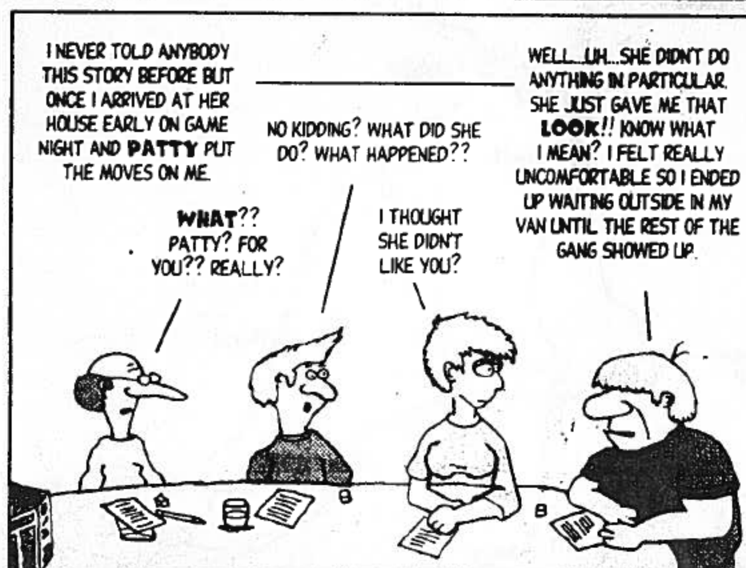

THIS BLOWS BIG TIME!! WE GOT NO PLACE TO GO??
I SUPPOSE WE COULD JUST SKIP NEXT WEEK'S GAME
WHAA?? CANCEL THE GAME?? ARE YOU MAD?? WHAT THE HELL'S WRONG WITH YOU? YOU SEEM PRETTY EAGER TO THROW IN THE TOWEL. YOU'RE OUR GAME MASTER!! OUR LEADER!! REMEMBER?? YOU'RE SUPPOSED TO SET THE EXAMPLE. IT'S YOUR JOB TO RALLY THE TROOPS WHEN MORALE IS LOW AND FORGE AHEAD.
WELL...I SUPPOSE WE COULD SQUEEZE IN AROUND MY TABLE AND MAKE DO.
BEAUTIFULLY PUT, BOB!!


WELL, SMALL TABLE OR NO - LOOKS LIKE WE PLAY AT SARA'S PLACE NEXT WEEK.
DO US A FAVOR SARA. TAKE THE FRILLY LACE AND SCENTED CANDLES OFF THE TABLE. AND IF YOU GOT ANY POSTERS FROM TEEN BEAT OF THE HANSEN KIDS OR GAWD KNOWS WHO ELSE, THROW A TOWEL OVER THEM. I DON'T WANT ANYTHING DETRACTING FROM THE AMBIANCE OF THE GAME.
BOB'S GOT A GOOD POINT. TRY TO DE-GIRLIFY THE PLACE. WE PLAYED AT A GIRL'S PLACE ONCE. PATTY GAUZWEILER!! SHE SET OUT COASTERS AND PLACE MATS ON THE GAMING TABLE.
GEE, THAT'S SOOOOO LIKE A GIRL ISN'T IT?
PATTY?? (BRRRRRR) WHAT BAD MEMORIES THAT NAME STIRS UP. ALWAYS "YES MAAM" THIS AND "YES MAAM" THAT.


PATTY GAUZWEILER!!! DON'T EVEN MENTION THAT NAME IN THIS SACRED PLACE. REMEMBER WHEN SHE DOCKED ME 500 EXPERIENCE POINTS FOR LEAVING THE TOILET SEAT UP??
AND ONCE WHEN BRIAN THREW A TWENTY-SIDER AT ME, SHE MADE HIM STAND IN THE TIME OUT CORNER FOR TWENTY MINUTES
HMMMN. TIME OUT CORNER
SHE NEVER LIKED ME. SEEMED LIKE I WAS ALWAYS GETTING SENT TO THE TIME OUT CORNER FOR ONE STUPID REASON OR ANOTHER.
SCRIBBLE SCRIBBLE


REMEMBER THE CUSSIN' JAR?? EVERYTIME YOU CUSSED YOU HAD TO PUT FIFTY CENTS IN THE JAR. ONE NIGHT WHEN JOHNNY KAZINSKI BACKSTABBED MY GNOME RANGER I HAD TO PUT TWENTY BUCKS IN THAT FERK DING BLASTIN' JAR!! I HEARD SHE RAISED ENOUGH MONEY TO PUT VINYL SIDING ON HER HOUSE TRAILER!
'MEMBER HOW SHE WOULD STAMP YOUR CHARACTER SHEET WITH A SMILEY FACE IF YOUR CHARACTER DID SOME-THING GOOD OR A FROWNY FACE IF YOU SCREWED UP?
WHAT DO YOU EXPECT? PATTY WAS A KINDERGARTEN TEACHER WASN'T SHE?
I ASSUME SHE GOT A VOLUME DISCOUNT ON THE FROWNY FACES
DON'T REMIND ME. I HAD SO MANY FROWNY FACE STAMPS I HAD TO STAPLE THREE AMENDMENT PAGES TO MY CHARACTER SHEET.

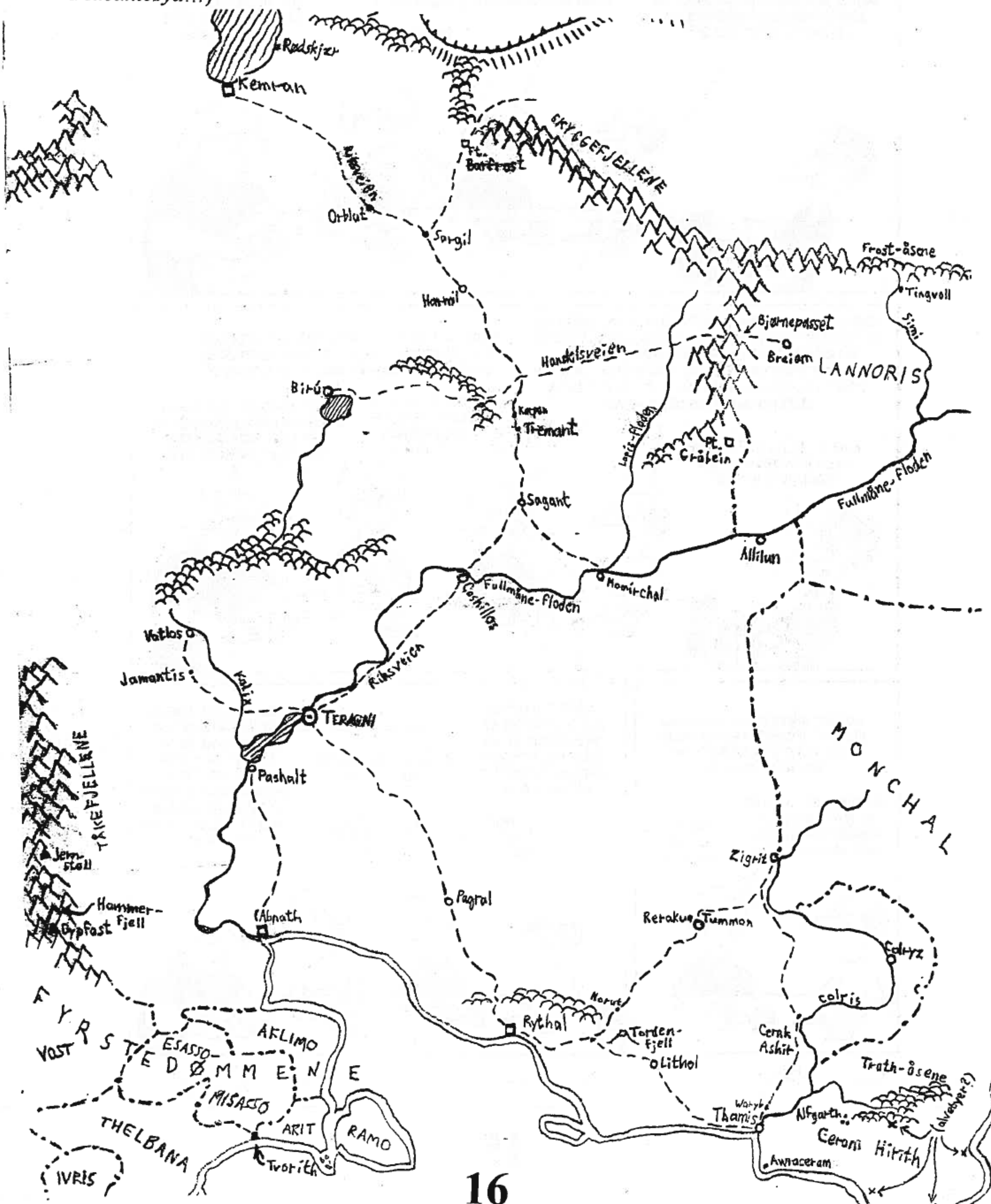

MAN THAT PATTY WAS ONE WEIRD CHICK!! REMEMBER WHEN WE KILLED THAT STUPID NPC BARD?? SHE CRIED REAL TEARS!!
DO I REMEMBER? SHE MADE ME READ TO KILL A MOCKINGBIRD AND WRITE AN ESSAY ABOUT IT.
OH YEAH. I FORGOT ABOUT THAT.


I NEVER TOLD ANYBODY THIS STORY BEFORE BUT ONCE I ARRIVED AT HER HOUSE EARLY ON GAME NIGHT AND PATTY PUT THE MOVES ON ME.
WHAT?? PATTY? FOR YOU?? REALLY?
NO KIDDING? WHAT DID SHE DO? WHAT HAPPENED??
I THOUGHT SHE DIDN'T LIKE YOU?
WELL...UH...SHE DIDN'T DO ANYTHING IN PARTICULAR. SHE JUST GAVE ME THAT LOOK!! KNOW WHAT I MEAN? I FELT REALLY UNCOMFORTABLE SO I ENDED UP WAITING OUTSIDE IN MY VAN UNTIL THE REST OF THE GANG SHOWED UP.

ARES SPILLDESIGN

del 6 — Hovedkontinentet, skissekart

Dette er utgangspunktet for hele den rollespill-bakgrunn-serien som vi nå kjører i PHOBOS: En verden som først ble designet for (A)D&D til de modulene undertegnede laget for AEH Hobby og SIRIUS i 1990-91 (NM1, *Risehøvdingens borg*, og NM2, *Skatten på Krokodilleøya*…)



• • •

Av Herman Ellingsen
Del 1.
Phobos nr. 250 er jo en naturlig milepel i medlemsbladets historie, en grunn til å feire at dette bladet nå faktisk har kommet ut i over ti år, uten en eneste gang å komme for sent. Og i et miljø der deadlines ellers pleier å bli betraktet som vakre drømmer, ikke harde realiteter, er det siste virkelig en bragd av de sjeldne. Nå er det dessuten egentlig lenge siden jeg har hatt noen føljetong gående i Phobos, og siden dette nummeret helst skulle være litt tykkere enn et vanlig nummer, er jo dette en ypperlig anledning til å komme i gang.

Forestill deg et gigantisk romskip, en 17 km lang roterende sylinder, der det er flere kilometer opp til menneskene som vandrer rundt i taket – uten å falle ned, pussig nok. Dette er en biosfære, et generasjonsskip som skulle nå neste stjernesystem om noen hundre år. Dette er samtidig utdatert teknologi, både FTL-driver og teleportører ble funnet opp innenfor knapt et halv århundre etter at dette gigantiske skipet ga seg i kast med solvindene. Likevel er det få som betegner dette skipet som et forfeilet forsøk, det var tross alt trafikken av besøkende til dette romskipet som gjorde det økonomisk forsvarlig å utvikle disse nå så uunnværlige transportmidlene.

Riktignok har noen på et eller annet tidspunkt montert en transportbane i midten av skipet, men fordi de samme geniene monterte trapper istedenfor heiser fra bakken opp til transportbanen, har sykler, av alle ting, blitt det foretrukne fremkomstmiddelet inne i stasjonen. På de travleste tidene av døgnet minner romstasjonen følgelig om en kinesisk by i rushtrafikken. Ikke at romstasjonen i seg selv kan forsyne så mange mennesker, de fleste er jo tross alt her bare på dagsbesøk. Det er ikke mat eller husrom til mer en 40.000 overnattingsgjester, i tillegg til de 10.000 som bor her. Følgelig er det til en hver tid minst to års ventetid for den som måtte ønske å tilbringe en ukes ferie om bord i romstasjonen. En del prester klager sårt over dette, da mange utsetter bryllupet til de kan få den etterlengtede bryllupsreisen. Selv om det neppe var noe feriested de som opprinnelig designet dette romskipet så for seg, tanken var vel heller at romstasjonen skulle fremstå som et paradis for å lokke til seg flest mulig passasjerer for den lange ferden.

Romstasjonen ble, av historiske grunner, et tilholdssted for de siste gjenlevende royalister i et samfunn der et kongedømme ble sett på som et gammeldags og avfeldig styresystem. Likevel er det ikke kongefamilien som har makten i romskipet, det er den til en hver tid regjerende kaptein som har ansvaret for at ting går riktig for seg.

Slik har det seg at det en årle morgenstund finner sted et sammenstøt mellom en ung prinsesse, en guttunge i kjeledress, og to sykler.

– Si meg, har det aldri falt deg inn å se deg for? Protesterer prinsessen rasende. Noen kunne komme til skade!

– Unnskyld, protesterer gutten forvirret, men du kom da tross alt bakfra? Jeg har ikke øyne i nakken, jeg heller.

– Hvis du ikke hadde vinglet ut i gata rett foran meg, så hadde dette aldri skjedd, påpeker prinsessen, med skråsikker logikk. Og se her, jeg har fått en oljeflekk på kjolen min. Den kommer aldri til å la seg vaske vekk!

– Joda, det er bare å gni flekken godt inn med smør før du vasker kjolen, så blir den helt fin etterpå, påstår gutten. Det pleier i et hvert fall jeg å gjøre når jeg har fått olje på penklærne mine.

– Penklær? Du? Snøfter prinsessen foraktelig, og prøver å reise seg opp. Hvorpå hun setter seg ned med et skrik. Du mener vel den peneste overallen, da…
– Har du skadet foten? Spør gutten, og bøyer seg ned mot prinsessen. La meg ta en titt…
– Ikke rør meg med de skitne hendene dine, roper prinsessen sint, hvorpå gutten tørker av hendene på buksebeina, noe som kun har marginal effekt, siden overallen er enda skitnere enn de hendene han tross alt vasket før han forlot hangaren. Jeg trenger ikke din hjelp!
– Skal jeg prøve å få tak i hjelp? Spør gutten hjelpsomt. Jeg har i et hvert fall ikke tenkt å overlate deg til deg selv, her, med brukket ankel.
– Jeg har ikke brukket noen ankel, protesterer prinsessen sint, men så besinner hun seg. Hun er lei av å krangle, nå er det tid for hevn. Men du har rett, jeg kommer meg ikke hjem på egen hånd. Hvis du kunne hjelpe meg opp på sykkelen, så kunne jeg kanskje…
– Du er ikke redd for å få flere oljeflekker på klærne? Spør gutten forsiktig, og legger hodet spøkefullt på skakke.
– Denne kjolen er allerede ødelagt, det har ikke noe å si om det kommer flere flekker på den, svarer prinsessen oppgitt. Dessuten kommer det til å bli månelyst hvis noen oppdager at jeg har vært ute hele natta.
– Jeg heter Jan, sier gutten, mens han hjelper prinsessen opp på sykkelen igjen.
– Marina, svarer prinsessen. Hvordan ble du så skitten?
– Jeg har hjulpet pappa med å overhale FTL-driven på romshuttelen vår, forklarer gutten, etter at prinsessen hadde kommet seg opp på sykkelen igjen. Men når klokka passerte fire, fant vi ut at det var best å sove noen timer før vi fortsatte.
– Har faren din egen shuttle? Spør prinsessen lengselsfullt. Du ser vel ikke stort til ham, da?
– Jeg ser ham da ofte nok, protesterer gutten. Jeg bor tross alt om bord.
– Åja? Svarer prinsessen spørrende. Men hvordan kommer du deg på skolen da?
– Jeg går ikke på skole, svarer gutten unnskyldende. Pappa lærer meg å lese fra manualene på shuttelen, og å regne ut kursen til neste romhavn.
– Pleier ikke alle å overlate kursberegninger til datamaskinene? Protesterer prinsessen forundret. Er det ikke litt for farlig å regne feil?
– Jeg regner aldri feil, protesterer gutten, dessuten pleier jeg å komme frem til en kurs som er raskere og som bruker mindre drivstoff en den kursen datamaskinen kommer frem til. Jeg forstår ikke at noen våger å satse sitt eget liv på at en datamaskin regner riktig.
– Har du begynt å styre shuttelen enda? Spør prinsessen interessert. Jeg fikk prøve det en gang.
– Jeg har fløyet den siden jeg var fire, svarer gutten, med en anelse overraskelse i stemmen. Det vil si, jeg var fire første gang pappa lot meg dokke med shuttelen. Jeg fikk styre før jeg lærte å gå. Pappa sier at det er livsnødvendig at jeg kan styre shuttelen, hvis et eller annet skulle hende…
– Du får ha takk for hjelpen, avbryter prinsesse Marina, nå er jeg faktisk fremme, og jeg tror at jeg skal komme meg opp på soverommet mitt på egen hånd. Dessuten gjør det vel egentlig ikke noe om jeg ender opp på gulvet i entreen, det er lettere å forklare at jeg snublet i teppet, enn å forklare hva jeg gjør ute på denne tiden av døgnet. Lykke til med arbeidet på FTL-driven, da…

*

– Kan du skrive ut en invitasjon til kveldens ball? Prinsessen har ringt ned til hoffskriveren, siden legen har påbudt henne å holde seg i ro til hevelsen i ankelen gir seg. Jeg vet ikke så mye om ham, men det er en gutt på min egen alder som heter Jan, og som visstnok hører til på en shuttle som har trøbbel med FTL-driven.
– Det skulle ikke være så vanskelig, det er tross alt bare to skip som er under reparasjon her om bord i øyeblikket.

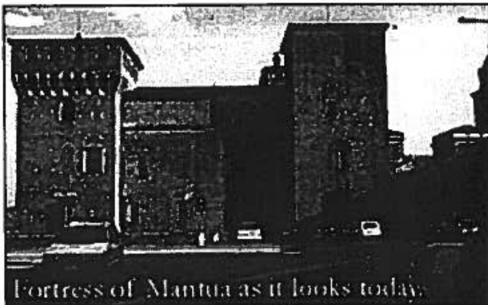
Fortsettes i neste nummer.

NAPOLEONIC FILES III

Maintaining the Initiative:

The Continuing Saga of
Napoleon's First Campaign in Italy

Not yet twenty-seven years old, Napoleon had taken command of the Army of Italy in April. He quickly commenced his first campaign that would ultimately bring him to the attention of the European military establishment and earn him great fame in France. Before the end of April, at Mondovi, Austria's ally Sardinia Piedmont would be knocked out of the war through a brilliant and daring series of manuevers that marked Napoleon's campaign in the imposing Appenine mountains. Following the Treaty of Cherasco, in May, Napoleon and his hungry men descended onto the fertile plains of northern Italy where they defeated the Austrians at Lodi and Borghetto and chased them into Mantua. With his opponent besieged, Napoleon resupplied his army through a series of raids to the south which also served to remove Naples and the Papal States from the First Coalition. Perhaps more importantly, Napoleon took advantage of his victories and fulfilled the vital task of plundering northern Italy to fill the coffers of France (as well as the purses of his men).


Fortress of Mantua as it looks today

During the months of June and July, 1796, the French Army subdued the central Italian states. Among the many benefits of these punitive raids was the acquisition of the heavy artillery required to prosecute an active siege. A portion of Bonaparte's army had the garrison of Mantua bottled up within the defenses. Now with the arrival of the artillery, it was only a matter of time before the guns would breach the walls.

Defended by over 300 artillery pieces, Mantua was also surrounded by lakes that made any shelling come from across the water at a considerable distance. Furthermore, the northern approaches were guarded by two large forts--St. Georges and the Citadel--while the southern approach faced a line of entrenchments. These would have to be taken before any attempt could be made on the main city. The French under General Lannes took Fort St. Georges on 3 June, whereupon the army settled down to a siege of containment until the heavy artillery arrived.

On 17 June, Murat, future Marshal of France led an attempted coup-de-main across the lakes in boats, but the water level had dropped and the heavily-loaded vessels grounded themselves halfway to the walls. The French on this raid took heavy losses before they could escape. The following day a French boat bridge was blown apart by the Hapsburg artillery. Dismayed by the costly failure of these direct assaults, Bonaparte now waited for his artillery train to do its work.

The strategic situation, however, was growing worse for the French each day. General Wurmser was marching south from the Tyrol with an Austrian army of more than 50,000 men. Wurmser's objective was to rescue the 13,000 man garrison at Mantua (of whom nearly a quarter were sick) and defeat the 43,000 French forces dispersed in the region.

Dividing your army in the face of the enemy, as even the Austrians were becoming aware, was a risky move. However, in order to facilitate the passage of his forces over the limited roads and rugged terrain from his base at Trent, Wurmser divided his army into two main wings. Communications between the two would partly be maintained by a fleet of Austrian gunboats on Lake Garda.

Thus, 17,500 men under Quasdanovitch moved down the western bank of the lake while the main force under Wurmser, now consisting of approximately 25,000 men, would come down the Adige River valley on the east side of the lake. Wurmser expected to be able to rejoin his two wings south of the lake, in the vicinity of Lonato and Castiglione, before the French would react.

Many generals placed in Napoleon's predicament would no doubt have elected to retreat from the superior forces descending upon them. Instead, Napoleon tenaciously refused to give up northern Italy. He opted to seize the initiative and attack.

Renowned historian David Chandler in The Campaigns of Napoleon (Macmillan, 1966) summarizes this remarkable situation: "Wurmser was not able to make the most of his initial advantage, for although he planned to crush the French between his converging forces, he failed to coordinate the activities of his two pincers and became obsessed with the need to relieve Mantua, which he erroneously believed to be on the point of surrender.

Consequently, Bonaparte was given just sufficient time to make the greatest possible use of his central position and narrowly defeat each wing of the Austrian army in turn." On 29 July, upon news that Massena's division had been pushed back by Quasdanovitch with some loss, Napoleon ordered preparations for abandoning the siege of Mantua, and began to make plans for a possible retreat on Milan.

A footnote to history occurred at this point in the campaign. Josephine, his bride since March, had been with Napoleon since 29 June. During their stay at Brescia, the Proveditor of the town was preparing a grand ball in honor of the young Corsican. Josephine sensed something suspicious and insisted that they leave. Despite the protests of the town officials, the French commander left in the late evening only to have the pre-arranged Austrian raiding party arrive six hours too late to seize Bonaparte and forever alter history.

The Battle of Lonato



Napoleon decided to move first against Quasdanovitch's smaller wing. The battle was joined around the town of Lonato on 3 August, 1796. Having sent for Serurier's 5,000 men on 31 July, thereby temporarily abandoning the siege of Mantua, Napoleon also detached Augereau's division to delay Wurmser. Then he massed the three divisions of Sauret, Despinois, and Massena to attack Quasdanovitch. The attacking French began to envelop the Austrian western flank. In the mean time, the white-coated Hapsburg columns had taken Lonato in the center. Napoleon harangued his troops and sent them forward in a massed bayonet charge that retook the town. As the Austrians were pushed out of Lonato, Napoleon sent in his reserves and the Austrian forces broke. They fled to the north and northwest; many were captured when they ran into the French performing the flank attack.

Wurmser had followed a rather confused course over the last few days. After reaching the foot of Lake Garda he waited for word of Quasdanovitch. When he learned that the siege had been raised at Mantua, Wurmser and 15,000 troops marched to the fortress and re-victualled the garrison. After marching to a position north of the city, he began moving northwest when the sound of the fighting at Lonato interrupted. Wurmser prepared to attack Augereau in order to break through to Quasdanovitch. Augereau pre-empted Wurmser by launching an assault against the Castle of Castiglione. What followed was one of the more desperate fights of the war. The French troops launched column assaults through the narrow streets of the town and up the steep slopes at the Austrian defenders.

Wurmser launched an immediate counter-attack that nearly dislodged the Republicans. French commanders were falling quickly as they attempted to steady their outnumbered troops. At the height of the battle, Augereau replaced his artillery commander with Marmont, no doubt because of the lack of close artillery support that Augereau's men so desperately needed. Marmont handled the guns superbly, delivering canister rounds at close range into the brave Austrians. His performance this day earned him a reputation as an artillery specialist.

Throughout the day the struggle continued with the French finally gaining the advantage and compelling the Hapsburgs to withdraw to a defensive position. The exhausted French had triumphed and had gained the time for Napoleon to completely repulse Quasdanovitch.

An elated Napoleon embraced Augereau when he met him that night and bolstered the rattled commander (Augereau would later recount this meeting, but reversed the respective states of their morale, implying that he was the steadier of the two). Napoleon would always credit the future Marshal with having the best day of his career on 3 August, 1796, and Augereau's performance in keeping Wurmser engaged deserves the highest praise.

The following day Napoleon gathered as many of his troops as possible that had fought at Lonato and moved them southeast to prepare to attack Wurmser On 4 August, 2,000 men from Quasdanovitch tried to slip past the

French and link up with Wurmser's force. Massena's men opposed them with a little over half their number. The Austrian commander called for the French force to surrender. Napoleon had just come up and responded that rather than surrender, it was the Hapsburgs that had to surrender or he would give no quarter. The Austrian commander, easily cowed after the defeat of the previous day, capitulated.

The Battle of Castiglione



By the morning of 5 August, Napoleon had massed the divisions of Massena and Augereau with part of Despinois' division coming up. In addition there was the cavalry of Beaumont and the converged grenadiers under General Verdier. These units were to pin Wurmser on the plain below Castiglione and Solferino while Napoleon's surprise attack fell on their flank and rear. Serurier's division from Mantua, under the command of General Fiorella because of Serurier's illness, had marched to a position during the night that allowed them to fall upon Wurmser's rear.

At early morning light, Bonaparte began his demonstration in front of the Austrians. He was waiting for the troops of Despinois to come up before launching his combined attack. Before these troops came up, Fiorella began his attack on the left-rear of the Austrians. This allowed Wurmser to swing his reserves around to meet this threat.

The Austrian line now formed an "L" with the position anchored on a rise called Monte Medello where their main battery and a redoubt were located. This was the key to the position and Napoleon was determined to crush it. The French reserve artillery was lighter caliber than the Austrian guns so it was determined that they could only be effective with close range fire.

Hence, eighteen light guns were galloped forward in columns of twos led by the gallant Marmont. The first two guns received the full brunt of the the remainder were able to deploy and begin a brisk fire at a range of 100 yards. Napoleon now sent in the grenadiers against the weakened position while moving the cavalry against their flank. The Austrian gunners gave way and abandoned their guns in flight. With his position unhinged, Wurmser now called for a retreat. The Austrians gave ground slowly and fell back to the hill position around Solferino.

It was now 8:30 in the morning and Despinois came up with a brigade. Sensing that the enemy was wavering, Napoleon sent them forward in an uphill charge against the castle and town. Again the Austrians were forced out of an imposing position and the shaken troops fled northeast. Wurmser had called for his last reserve under Bajalich to come up from Pescheria. They moved to cover the retreat. The French were hardly able to push them at all. They were near the point of complete exhaustion; their officers had in some cases been in the saddle an average of twenty hours a day for the last week. As a result the battle petered out by midday.

The Austrians continued to retreat up the Adige valley to Roveredo where the next phase of the campaign would occur in September. Napoleon sent a covering force north and once more put Mantua under siege.

In the summer of 1796, the French Army of Italy, reduced by its earlier exertions, had faced a grim situation. How could they be expected to contend with fresh, superior enemy forces arriving to their front while maintaining a crucial siege to their rear? Retreat seemed prudent, and disaster a real possibility.

Yet, through master strokes coupled with astonishing tenacity, Napoleon was able to inflict another decisive series of defeats upon a larger enemy. The campaign stands as one of the more remarkable in history, and the Battle of Castiglione remains a brilliant tactical victory, where French artillery and grenadiers broke the hinge of an enemy army that had been bent by the unfolding of Napoleon's designs.

The methods Napoleon revealed a Lonato and Castiglione, which features the use of the central position combined with the seamless integration of strategic and tactical purpose, would form the basis of a system of warfare that would carry Napoleon to unsurpassed heights as a commander.

Husk:

Hexcon

5. – 7. november.

Kontakt Johannes eller Herman hvis du trenger mer informasjon, eller har lyst til å bli med på et felles reiseopplegg.

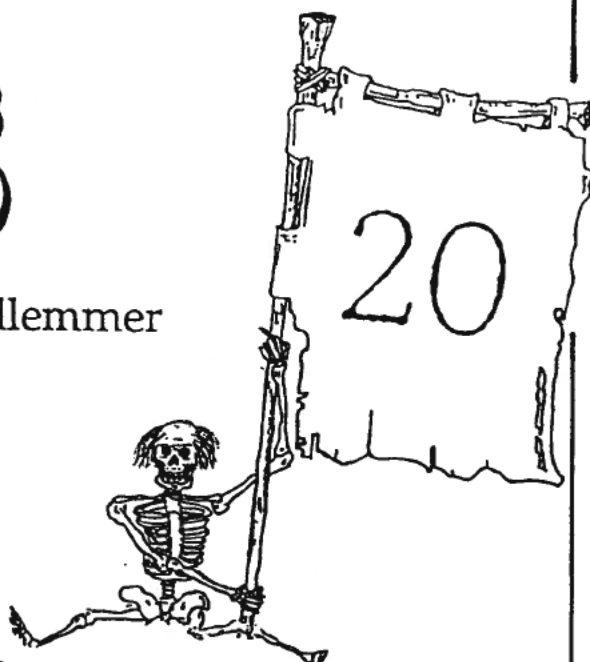
PHOBOS FOR 10 ÅR SIDEN

Det er litt begrenset plass denne gang, men vi rakk da å få med noe fra nr. 20, som også ble markert som et jubileumsnummer!. Plass til hele historien om den berømmelige Ares/Ares splittelsen ble det derimot ikke; vi har store planer om å komme tilbake til dette i et mulig offisielt Jubileumsnummer i desember eller januar!

PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - kun for medlemmer

Nr. 20, tirsdag 24. oktober 1989



Redaksjonelt

Denne uken skal vi benytte redaksjonelt-spalten til å skryte av Phobos-redaksjonen. Det har nå kommet 20 nummer av vårt eminente tidsskrift. Hvert eneste nummer har kommet ut i rett tid. De faste spaltene har vært med i hvert eneste nummer. Og hele tiden har vi trykket rykende ferskt og brennaktuelt stoff. Ingen innsendere har blitt avvist. Privatliv og helse har kommet i annen rekke - det viktigste for oss har vært å gi deg et godt produkt. Hittil har vi ikke mottatt noen takkebrev. Det synes vi er rart, siden vår prestasjon er så fabelaktig. Likevel fortsetter vi vårt spill-korstog med vår vanlige ekspressfart. Og i tilfelle du skulle ha glemt det: Redaksjonen i Phobos består av Johannes Berg, Trond Jansen og Jon [redacted].

Det har blitt en tradisjon å nevne "vaskesaken" her i Redaksjonelt. Og i anledning (?) 20-nrs jubiléet tar vi sterkt i: GEIR AASLID og ØYVIN WORMNÆS er EKSKLUDERT FRA ARES. Det betyr ikke at vi ikke liker dem eller at vi ikke vil spille spill med dem. Det betyr bare ganske enkelt at de har gitt blaffen i vaskereglene og at vi ikke vil se dem mer på Bjølsen. Synd, men nødvendig. Vi har ikke plass til mennesker med en slik innstilling.



PLANLAGTE AKTIVITETER FREM TIL JUL

24.okt	nil
31.okt	Terrorist-turn. (Johannes)
7.nov	nil
14.nov	Britannia-oppl. (Norman)
21.nov	nil
28.nov	AD & D -turnering (Trond)
5.des	nil
12.des	Hemmelig rpg.-turn. (-)

EN MASSE BEKLAGELSER

I anledning det allerede herostratisk berømte "Play by Ares" (PbA) har Trond Jansen en masse beklagelser å komme med. I en uttalelse til pressen sier han blandt annet at han godt kunne skylde på overdreven omgang med alkohol, dovenskap og sykdom, men han har ikke vært plagsomt syk i det siste. PbA er inntil videre midlertidig utsatt. Vi håper å kunne bringe informasjoner om ny oppstartsdato i neste Phobos.

ROLLESPILLET "TERRORIST" 31/10!

Ares hadde i vårsemesteret en meget vellykket introduksjon av det nye (og hjemmelagede) rollespillet "T". Vårt første forsøk på å la folk spille en 'hemmelig' turnering resulterte i en overraskelse som de fleste lot til å sette pris på. Vi gjentar nå suksessen, både med en ny hemmelig turnering, og ved å la det ikke lenger fullt så hemmelige "Terrorist" bli sluppet løs på massene en gang til. I den forbindelse er vi interessert i å verve både spillere og spilledere; sistnevnte bør vel helst ha prøvd spillet den ene gangen det er blitt kjørt... Henvendelse Johannes Berg; dette er alt på neste Ares-møte, så det gjelder å være raskt ute.



Vi skal alle til

HEXCON...

PHOBOS FOR 10 ÅR SIDEN

BUSSTUR TIL HEXCON 89, 3/11-5/11

Ares har nå endelig besluttet å arrangere en busstur til årets spillkongress i Trondheim, HEXCON 89. Det er allerede påmeldt et drøyt dusin sikre deltagere på denne turen, og jo flere det blir, jo billigere kommer det til å bli. Inntil videre er prisen satt til kr. 350, som kan innbetales som et depositum, enten direkte til Johannes H. Berg, eller til Ares' postgirokonto [redacted] c/o Jon [redacted] Skulle bussprisen bli billigere enn dette, vil folk få endelig avregning på bussen. Det vil lønne seg å melde seg på så raskt som mulig; antallet plasser er begrenset...

Det er meningen at bussen skal gå fra Oslo fredag ettermiddag (kl. 1400), med ankomst Trondheim fredag kveld, og tilbakereise til Oslo noe senere søndag kveld. Selve kongressen koster kr. 100, så skal du være med noe mer enn på en billig Trondheims-tur, må dette (samt påmelding til turneringer) ordnes separat. Alle interesserte kan få den info de måtte behøve ved å henvende seg til Jon [redacted] eller Johannes Berg. HEXCON avholdes altså i helgen 3.-5. november, i Bakke Bydelshus i Trondheim. Og arrangørene fra Hexagon lover et variert program. Det tar nok for stor plass til at vi kan få det med her.

1



PHOBOS

Medlemsblad for Ares — forening for simuleringsspill (Bjølsen + Blindern) *Gratis til medlemmene!*

Redaksjon:

Johannes H. Berg, Herman Ellingsen, Trond Jansen

Utkommer til hver 2. og hver 4. onsdag i måneden (unntatt desember, da vi hopper over romjulen...)

Stoff til bladet leveres direkte til et redaksjonsmedlem, eller til Thomas Refsdal på Ares Blindern.